

V tomto uponáhlanom svete, kde vládne stres, ľudia nemajú alebo nechcú mať čas na knihy. Každý si hľadá iný spôsob ako nahradiť svoj voľný čas. Ľudia radšej pozerajú televízor, ničia si oči počítačom, vyhl'adávajú závislosti ako by mali svoje myslenie vyvíjať čítaním kníh. S knihami sa stretávame už od pradávna. Čítaním jednotliviec získava vedomosti, vnútorné uspokojenie, posilňuje si sebavedomie a dáva niečo aj ostatným. Knihy nás ovplyvňujú a formujú, dodávajú nám energiu a často potom zabúdame na svoje problémy. Niet lepšieho návodu pre ľudské šťastie. Autori sa nám svojimi myšlienkami v knihách snažili dať niečo, čo sa naučili správne využívať, skúsenosti, ktoré v živote získavame napr. čítaním.

Barbora Hrušková 2.OB

Pravé priateľstvo

Skutočné priateľstvo je v dnešnej dobe veľká vzácnosť. Myslím si, že by sme našli viac bolestných sklamaní, ako skutočných priateľstiev. Mám jednu priateľku, ktorá nastúpila na vysokú školu a rozprávala mi o priateľstve troch dievčat na tejto VŠ.

„Na VŠ často stretávam trojicu dievčat. Vídám ich v jedálni, v knižnici alebo na chodbách, vždy zabraných do živej diskusie. Saša a Petra sú v poslednom ročníku, Renáta v druhom. Saša a Petra sa stretli v prvom semestri a Renáta sa s nimi spriatelila o pár rokov neskôr. Tieto tri dievčatá sú najlepšie kamarátky. Na tomto priateľstve je nezvyčajné to, že Saša je slepá a Petra je na vozíku. I keď Saša nevidí, často tlačí Petrin vozík a vozí ju na hodiny. Niekedy obom pomáha Renáta. Tlačí vozík a zároveň vedie Sašu. Podľa Petry je Renáta úplne nesebecký človek, ktorý im nezištne pomáha kedykoľvek môže. Spolu trávajú veľa času, vzájomne sa povzbudzujú, chodia spolu na bohoslužby.“

Pre mňa sú živým príkladom pravého priateľstva, ktoré určite netrpí nedostatkom štedrosti, láskavosti a ochoty pomáhať si navzájom, ale aj druhým.

Ak ste nikdy nezažili pravé priateľstvo ako Sašine, Petrine a Renátine, je čas, aby ste sa o taký vzťah začali snažiť.

Všetko sa mení, a predsa...

Nedávno som sa pustila do štúdia nášho mesta. Je zaujímavé čítať o jeho prvých obyvateľoch, o počiatku remeselníckeho podnikania.

Keď sa dívam na kresby, mapy, prvé rozmazané fotografie a porovnávam to s dnešným stavom, vidím ako sa mesto menilo a rozrastalo. Budovy z prvých fotografií boli nahradené inými budovami a tie zasa ďalšími. Niektoré ulice boli zrušené, iné postavené, objavili sa mosty. Pôvodná tvár krajiny sa dávno zmenila vďaka pokroku a neúprosnej ruke človeka. I vo vašom živote je zmena nevyhnutná. Vyučíte sa alebo vyštudujete strednú školu, niekto aj vysokú, a zapojíte sa do pracovného procesu. Možno sa vydáte, či oženíte. Vystriedate niekoľko zamestnaní, presťahujete sa do iného mesta a nájdete si nových priateľov. Vytýčíte si nové ciele, vyrastiete, azda ja dospejete a váš pohľad na život sa v mnohom zmení. Budete stretávať ľudí, dobrých i zlých, zažijete s nimi chvíle príjemné aj nepríjemné, niektorých budete vyhl'adávať, niektorým sa zase budete vyhýbať, niektorí odídu. Človeku sa zo všetkých tých zmien až zatočí hlava. Nestrácajte hlavu, veď život ide ďalej.

**Život je vlastne veľké umenie
rozdávať radosť a tmiť vlastný žiaľ.
Som nežný i krehký, ale som život.
Plačeš?**

I v slze je sila. Tak chod' a ži!

Kľaudia Ferančíková, Henrieta Samková, 1. OA